

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004



2009

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi

2006/2082(INI)

13.9.2006

OPINIA

Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie strategii UE na rzecz biomasy i biopaliw
(2006/2082(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Willem Schuth

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących sugestii:

1. uważa, że wytwarzanie energii z biomasy i ze źródeł odnawialnych przyczynia się do zmniejszenia uzależnienia energetycznego (zarówno jeżeli chodzi o import ropy naftowej, jak i biomasy) oraz do wspierania dywersyfikacji źródeł energii zgodnie z wytycznymi Zielonej Księgi "Ku europejskiej strategii bezpieczeństwa energetycznego" (COM(2000)0769) oraz że jednocześnie konieczna jest szeroko zakrojona dyskusja na temat naszego zużycia energii, a więc również o naszym stylu życia i o procesach produkcyjnych w kontekście lepszego wykorzystania energii (więcej energii ze źródeł odnawialnych), ale przede wszystkim jej mniejszego zużycia; podkreśla, że opanowanie zmian klimatycznych musi być celem wszelkich działań podejmowanych w dziedzinie bioenergii;
2. uważa, że zastępowanie paliw kopalnych przynosi korzyści gospodarcze oraz obejmuje aspekty ekologiczne i społeczne;
3. pragnie zwrócić uwagę na możliwości wykorzystania produktów ubocznych produkcji rolnej, upraw energetycznych, produktów sektora leśnictwa oraz odpadów do ogrzewania, chłodzenia, wytwarzania paliwa i elektryczności;
4. podkreśla, że dzięki reformie WPR wprowadzono wsparcie na rzecz promowania roślin energetycznych;
5. pragnie zwrócić uwagę na możliwości wykorzystania produktów ubocznych produkcji rolnej, produktów sektora leśnictwa oraz odpadów do ogrzewania, chłodzenia, wytwarzania paliwa i elektryczności; jest jednak zdania, że produkcja biomasy i biopaliw nie może prowadzić do zaniku głównej funkcji rolnictwa, jaką stanowi produkcja żywności;
6. uważa, że Komisja powinna wspierać promowanie biomasy i biopaliw uzyskiwanych z różnych odpadów organicznych, mianowicie z odpadów w sektorze leśnym, odpadów będących wynikiem oczyszczania ścieków, odpadów nieprzemysłowych oraz z olejów spożywczych;
7. zwraca się do Komisji o usunięcie ewentualnych przeszkód wynikających z przepisów prawa wspólnotowego w celu umożliwienia i wspierania fermentacji obornika i odpadów organicznych z myślą o produkcji biogazu;
8. podkreśla, że wykorzystując rolnicze produkty uboczne, rośliny energetyczne, jak również produkty i odpady sektora leśnego, należy zwracać uwagę na aspekty dotyczące racjonalizacji zużycia energii i zrównoważonego rozwoju; stwierdza, że wyroby te muszą być wobec tego w pierwszej kolejności wykorzystywane do jak najwydajniejszej produkcji energii grzewczej oraz że można je wykorzystywać do produkcji energii elektrycznej tylko wówczas, gdy bardziej racjonalne wykorzystanie nie jest możliwe;
9. podkreśla wagę mechanizmów rynkowych, dzięki którym źródła wytwarzania energii z biomasy mogą stać się trwale konkurencyjne (skreślenie);

10. wzywa Komisję do podejmowania dalszych wysiłków celem ujednoczenia norm odnośnie produktów oraz wsparcia na rzecz odnawialnych źródeł energii na terenie całej UE, celem promowania rynku wewnętrznego takich źródeł;
11. uważa, że jakość biopaliw, mianowicie tych, które stosuje się w sektorze transportowym zamiast produktów naftowych, powinna być kontrolowana przez laboratoria posiadające odpowiednie kompetencje oraz że na szczeblu europejskim konieczne jest podejmowanie inwestycji, które nie są obciążone podatkami ani podejmowane w interesie własnym, mających na celu unowocześnienie pod względem technologicznym infrastruktury laboratoriów kontrolujących jakość paliw;
12. podkreśla, że biopaliwa wymagają specjalnych testów, których przeprowadzanie wiąże się z inwestycjami, wobec czego środki z funduszy strukturalnych oraz z Funduszu Spójności muszą zostać wykorzystane na inwestycje – nie tylko na przedsięwzięcia inwestycyjne, ale również na infrastrukturę gwarantującą jakość tych produktów;
13. wzywa Komisję do jak najszybszego sporządzenia projektu dyrektywy w sprawie ogrzewania i chłodzenia z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii oraz przypomina o swojej rezolucji z dnia 14 lutego 2006 r. z zaleceniami dla Komisji w sprawie ogrzewania i chłodzenia z wykorzystaniem odnawialnych źródeł energii¹ a także o decyzji Rady „Gospodarka i finanse”, aby upoważnić państwa członkowskie do wprowadzenia obniżonej stopy podatku VAT na paliwa wykorzystywane do ogrzewania, a pozyskiwane ze źródeł odnawialnych;
14. podkreśla, że należy stworzyć jak najlepsze otoczenie regulacyjne wykorzystania biomasy celem zwiększenia produkcji biomasy ze względu na aspekty ekologiczne, opłacalność i bezpieczeństwo żywnościowe w skali międzynarodowej oraz skuteczniejszego jej wykorzystania np. poprzez wspieranie kogeneracji;
15. uważa, że środki przeznaczone na rozwój wspólnotowych obszarów wiejskich mogą pomóc w zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii i przyczynią się do przeciwdziałania zmianom klimatycznym; podkreśla jednak, że w ramach kompleksowego podejścia środki finansowe przekazywane na rozwój obszarów wiejskich są przeznaczone na ożywienie gospodarcze i zabezpieczenie obszarów wiejskich i ich zasobów naturalnych pod względem ekologicznym; podkreśla jednak, że państwa członkowskie muszą rozważyć udzielanie wsparcia w ramach krajowych programów rozwoju obszarów wiejskich oraz innych środków budżetowych;
16. popiera konkluzje Rady z marca 2006 r., zgodnie z którymi należy dążyć do zwiększenia udziału energii odnawialnej do 15 proc., a biopaliw do 8 proc. przed 2015 r.;
17. wzywa Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na małe projekty mające na celu wytwarzanie biopaliw w sektorze pierwotnej produkcji rolniczej, takie jak mobilna destylacja i fermentacja, gdyż mogą one mieć duże znaczenie dla przyszłego przetwarzania głównych produktów ubocznych;
18. uważa, że w związku z rafineriami biopaliw należy stworzyć mechanizmy wspierające rozwój infrastruktury i szybko wykorzystujące środki w instalacjach do konwersji lub mechanizmy, tam, gdzie biorafineria łączy się z uprawą roślin energetycznych, umożliwiające szybkie udostępnienie produktów odbiorcom końcowym;

¹ *Teksty przyjęte*, P6_TA(2006)0433.

19. wyraża przekonanie, że stworzenie rynku biopaliw w UE zmniejszyłoby zależność energetyczną Europy i pozwoliłoby na uzyskanie dodatkowego źródła dochodów nie tylko rolnikom, lecz również gospodarce wiejskiej;
20. podkreśla, że przy wykorzystaniu biomasy z myślą o zrównoważonym rozwoju należy promować taki rodzaj wykorzystania, który jest najbliższy miejscu powstawania surowców rolniczych, aby uniknąć strat energii powodowanych przez transport; dlatego też wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyznawania pomocy finansowej na rzecz rozwoju obszarów wiejskich z myślą o tym, aby instytucje publiczne na obszarach wiejskich przechodziły na ogrzewanie bioenergią;
21. uważa, że ważne jest zharmonizowanie wdrażania dyrektywy 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych¹ (dyrektywa w sprawie biopaliw) we wszystkich państwach członkowskich;
22. popiera zapowiedź Komisji dotyczącą rewizji do końca 2006 r. – w ramach dyrektywy 98/70/WE w sprawie jakości paliw – wartości dopuszczalnych w odniesieniu do zawartości biopaliw w benzynie i oleju napędowym, które są przeszkodą w szerszym wykorzystaniu biopaliw²;
23. podkreśla, jak ważne jest, aby ustanowione cele wskaźnikowe, o których mowa w dyrektywie w sprawie biopaliw, były obowiązkowe i wzywa do wprowadzenia nowych, bardziej ambitnych, długoterminowych celów do roku 2020, aby pozyskać zaufanie inwestorów oraz zapewnić rolnikom oraz przedsiębiorcom inwestującym w ten przemysł długofalowe wsparcie; cele wskaźnikowe muszą się opierać na starannych analizach trwałego potencjału produkcyjnego w dziedzinie biopaliw oraz muszą być powiązane ze skutecznymi działaniami na rzecz ochrony środowiska naturalnego;
24. uważa, że UE powinna dążyć do utworzenia obowiązkowej, a nie dobrowolnej struktury promowania biopaliw i proponuje wprowadzenie obowiązkowego minimalnego udziału procentowego biopaliw w wysokości 5,74 proc., dodawanego do wszystkich paliw kopalnianych;
25. podkreśla, że wprowadzenie obowiązkowego udziału procentowego nie musi ograniczać istniejących bodźców zachęcających do produkcji biopaliw w UE;
26. uważa, że środki takie jak dalsze zachęty podatkowe, dotacje inwestycyjne i opłaty są obiecującym sposobem promowania biopaliw; wzywa do połączenia promocji upraw energetycznych z prowadzeniem monitoringu ich wpływu na środowisko rolnicze i różnorodność biologiczną oraz do wprowadzenia tych środków na okres wystarczająco długi, aby zapewnić zaufanie przemysłu i doprowadzić do wzrostu inwestycji;
27. uważa, że w pierwszej kolejności należy zmienić specyfikacje techniczne dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r., w sprawie jakości benzyny i oleju napędowego oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG,³ zwłaszcza jeżeli chodzi o wartości dopuszczalne dla etanolu, eteru, związków tlenu,

¹ Dz.U. L 123, z dn. 17.5.2003, str. 42-46.

² Dz.U. L 350 z dn. 28.12.1998, str. 58. Dyrektywa w formie zmienionej rozporządzeniem WE 2000/71 (Dz.U. L 287, z dn. 14.11.00, str. 46).

³ Dz.U. L 350 z dn. 28.12.1998, str. 58. Dyrektywa w formie zmienionej rozporządzeniem WE 2003/1882 (Dz.U. L 284, z dn. 31.10.2003, str. 1).

prężności pary i zawartości objętościowej biodiesla, aby możliwe były domieszki biopaliw do paliw konwencjonalnych w wysokości ponad 5 proc.;

28. wzywa Komisję do wspierania w poszczególnych państwach członkowskich mieszania biopaliw z paliwami tradycyjnymi poprzez reformę wspólnotowego systemu podatków akcyzowych;
29. podkreśla znaczenie korzystania ze środków podatkowych, takich jak zwolnienia podatkowe, wzywa jednak Komisję do zwracania szczególnej uwagi na zaburzenia warunków rynkowych i przeciwdziałania im;
30. wzywa Komisję, aby rozważyła utworzenie ogólnie dostępnej, publicznej bazy danych na poziomie UE, zawierającej wpisy o najlepszych praktykach w zakresie wykorzystania biomasy (surowców odnawialnych i materiałów organicznych w gospodarce rolnej i leśnej) pod kątem produkcji biopaliw, ciepła i prądu elektrycznego oraz o oddziaływaniu tych procesów na klimat, jak również wpisy o pochodzeniu i ekologicznych skutkach uprawy wykorzystywanych surowców, aby umożliwić zbadanie korzyści wynikających ze stosowanych metod oraz skorzystanie z najciekawszych inicjatyw, których pożytek jest bezsporny, w całej UE;
31. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji co do sporządzenia Platformy Technologicznej „Biopaliwa”, jak również wsparcie Komisji dla przedsięwzięć takich jak BioXchange - internetowej giełdy biomasy, łączącej popyt na biomasę w Europie z jej podażą;
32. uważa, że w dziedzinie badań i rozwoju musi być miejsce na duże projekty, których średnioterminowym celem jest utworzenie jednostek służących celom pokazowym, ale konieczne jest również rozpoczęcie prac w ramach nowej linii badawczej nad bardziej podstawowymi zagadnieniami przyrody w mniej zbadanych obszarach, postrzeganych jednak jako bardzo obiecujące, mianowicie w dziedzinie pyrolizy i biotechnologii z mutacją genetyczną;
33. wzywa Komisję do zlikwidowania systemu odłogowania i stworzenia nowych zachęt do uprawy roślin energetycznych;
34. zwraca uwagę na to, że uprawa surowców odnawialnych powinna się odbywać zgodnie z zasadami dobrej praktyki zawodowej oraz że w odniesieniu do uprawy obowiązują zasady współzależności (cross compliance);
35. wzywa Komisję do rozszerzenia listy upraw przeznaczonych do produkcji biopaliw w systemach wsparcia, celem zapewnienia wyboru najbardziej odpowiednich upraw energetycznych na poziomie lokalnym i regionalnym oraz wspierania fermentacji obornika;
36. uważa, że w tej dziedzinie konieczne jest opracowanie strategii promowania roślin energetycznych obejmującej wprowadzenie zachęt do stosowania odpowiednio dobranych gatunków roślin, które nadają się do uprawy w szczególnych warunkach glebowych i klimatycznych oraz w płodozmianie o krótkich rotacjach w celu zagwarantowania zróżnicowanego wykorzystania gleby i zachowania wielofunkcyjnego charakteru rolnictwa;
37. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji, aby produkcję bioetanolu objąć mechanizmami wsparcia w ramach WPR;

38. wzywa Komisję do zlikwidowania barier utrudniających rozwój upraw energetycznych w nowych państwach członkowskich stosujących uproszczony system jednolitych płatności obszarowych;
39. wzywa Komisję do zapewnienia pełnego wsparcia dla badań i prac nad biopaliwami nowej generacji prowadzonym jednocześnie z pracami badawczymi dotyczącymi np. rafinowania i lepszych metod upraw do produkcji biopaliw starszej generacji;
40. uważa, że w związku z tym, iż w dłuższej perspektywie wodór będzie stanowił alternatywę ze względu na zasilanie nim ogniw paliwowych wytwarzających energię elektryczną oraz wykorzystanie go jako surowca do produkcji paliw ciekłych, platformy technologiczne powinny zawierać opcje uwzględniające różne rodzaje zasobów;
41. wyraża poparcie dla wprowadzenia systemu certyfikacji w UE gwarantującego nie tylko jakość produktów, ale również minimalne standardy dotyczące odpowiedzialności ekologicznej i społecznej; stwierdza, że wszelkie systemy certyfikacji należy stosować w sposób niedyskryminacyjny wobec biopaliw pochodzących z produkcji krajowej oraz z importu oraz że produkcja i wykorzystanie biopaliw powinny mieć ogólnie pozytywny wpływ na środowisko naturalne;
42. usilnie wzywa Komisję do zagwarantowania dokładnego przestrzegania w krajach trzecich sprawdzonych praktyk społecznych, mianowicie jeżeli chodzi o wykorzystywanie pracowników i dzieci na plantacjach trzciny cukrowej;
43. uważa, że bardzo duże znaczenie ma stosowanie sprawdzonych praktyk ekologicznych w krajach trzecich, takich jak Brazylia, gdzie rozległe obszary naturalnych siedlisk są niszczone przez uprawy trzciny cukrowej, np. w zagrożonych ekosystemach Cerrado i Mata Atlântica, które uważa się za niezwykle ważne dla zachowania różnorodności biologicznej;
44. wzywa Komisję do przywiązywania większej wagi do spraw pozahandlowych w ramach przyszłych umów WTO; zauważa, że powinno to pozwolić UE na zapewnienie, że importowane biopaliwa pozwalają na zachowanie długoterminowej równowagi, szczególnie w dziedzinie ochrony środowiska;
45. podkreśla potrzebę odpowiedniego zarządzania przez Wspólnotę importem biopaliw i wzywa Komisję do rozważenia wprowadzenia kwalifikowanego dostępu do rynku dla biopaliw importowanych z państw trzecich celem umożliwienia przemysłowi biopaliwowemu w UE osiągnięcia dobrej pozycji konkurencyjnej i utrzymania jej, przy jednoczesnym stosowaniu wysokich norm ochrony środowiska naturalnego;
46. uważa, że zarządzanie przez Wspólnotę importem biopaliw jest potrzebne tylko w razie zagrożenia konkurencyjności europejskiego przemysłu biopaliwowego przez dumping ekologiczny i socjalny;
47. wzywa Komisję do monitorowania wpływu popytu na biopaliwa, ekologiczną energię elektryczną oraz energię grzewczą i chłodniczą, na ceny produktów ubocznych, ich dostępność dla konkurujących branż oraz wpływu na podaż i ceny żywności w UE i krajach rozwijających się oraz do natychmiastowej reakcji i wprowadzenia odpowiednich regulacji w przypadku wzrostu cen prowadzącego do niedostatku żywności w biedniejszych krajach lub grupach społecznych;

48. wzywa Komisję do wspierania zasilania sieci gazowej biogazem, a także wykorzystania biogazu jako paliwa poprzez stworzenie odpowiednich zachęt, aby w ten sposób jeszcze bardziej przyczynić się do ograniczenia uzależnienia od importowanej energii;
49. zwraca się do Komisji z ogólną prośbą o niestwarzanie zachęt do rozwoju intensywnych upraw roślin energetycznych z myślą o wysokich plonach, ponieważ miałyby to negatywne skutki ekologiczne, gospodarcze i społeczne oraz nie byłoby zgodne z europejską strategią zrównoważonego rozwoju;
50. podkreśla potrzebę prowadzenia unijnej polityki informacyjnej na temat biomasy i biopaliw.
51. wzywa Komisję do ustanowienia i wspierania programu pilotażowego dla wdrażania biopaliw pierwszej i drugiej generacji;
52. mając na uwadze wprowadzenie reformy cukru w UE oraz likwidację upraw buraka cukrowego, należy przeanalizować szczegółowe możliwości zwiększenia istniejącego potencjału produkcji biopaliw z buraków cukrowych oraz innych, alternatywnych upraw;
53. wzywa Komisję do podjęcia działań w celu jak najszybszego osiągnięcia kompromisu w zakresie produkcji biopaliw, między przemysłem samochodowym a sektorem naftowym, w myśl zasady „Biopaliwa dla samochodów, a nie samochody dla biopaliw”;

PROCEDURA

Tytuł	Strategia UE na rzecz biomasy i biopaliw		
Numer procedury	2006/2082 (INI)		
Komisja przedmiotowo właściwa	ITRE		
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	AGRI 6.4.2006		
Ścisła współpraca	-		
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Willem Schuth 21.3.2006		
Poprzedni sprawozdawca			
Rozpatrzenie w komisji	25.4.2006	21.6.2006	12.9.2006
Data zatwierdzenia	12.9.2006		
Wynik głosowania końcowego	za:	38	
	przeciw:	-	
	wstrzymujących się:	-	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Vincenzo Aita, Marie-Hélène Aubert, Peter Baco, Thijs Berman, Niels Busk, Luis Manuel Capoulas Santos, Giuseppe Castiglione, Joseph Daul, Albert Deß, Gintaras Didžiokas, Carmen Fraga Estévez, Duarte Freitas, Jean-Claude Fruteau, Ioannis Gklavakis, Lutz Goepel, Bogdan Golik, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, Esther Herranz García, Elisabeth Jeggle, Heinz Kindermann, Stéphane Le Foll, Kartika Tamara Liotard, Albert Jan Maat, Mairead McGuinness, Rosa Miguélez Ramos, Neil Parish, María Isabel Salinas García, Agnes Schierhuber, Willem Schuth, Czesław Adam Siekierski, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella, Kyösti Virrankoski, Janusz Wojciechowski, Andrzej Tomasz Zapałowski		
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Bernadette Bourzai, Zdzisław Zbigniew Podkański, Armando Veneto		
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego			
Uwagi (dane dostępne tylko w jednym języku)	...		